

Zeitschrift: Schwyzerlüt : Zyschrif für üsi schwyzerische Mundarte
Band: 18 (1955-1956)
Heft: 4

Artikel: S Grossholz
Autor: Meyer, Traugott
DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-186137>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften auf E-Periodica. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen sowie auf Social Media-Kanälen oder Webseiten ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. [Mehr erfahren](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. La reproduction d'images dans des publications imprimées ou en ligne ainsi que sur des canaux de médias sociaux ou des sites web n'est autorisée qu'avec l'accord préalable des détenteurs des droits. [En savoir plus](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. Publishing images in print and online publications, as well as on social media channels or websites, is only permitted with the prior consent of the rights holders. [Find out more](#)

Download PDF: 24.08.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

Vo Mensch zu Mensch

S Grossholz

Im Grossholz inn huuret es Tandli, wien i no gar kais gseh ha. Drum umme stönde die höchste Tanne vom ganze Holz. Si sy eso grad und schön und hai ihri Güpf i der Haiteri und im guldige Sunneschyn obe. Aber s Tandli, won i mende, huuret uf im Bode, uf ebe daim Bode, wo nüt as so mieschigi Nescht und nützigi Nodlen und öppe no halbverfuulti Brömlig und Chneebeli und düri Bletter ummelingge. Und es luegt ech dry, das Tandli, i säge: wien es Spittelwybli!

Hejo, obefer ischs gräutschelig, und s Stämqli isch bugglig und ruuch — aifach, wie wenn d Rinde verchräblet oder verchratzt weer und do und dört regelrächt verschränzt. Aber nit gnue! Näbe de Chleck hets no verharzti Büggeli wie Wärze — näi, wie Aiterbüüle!

Nu, i ha nit anderscht chönne, i ha das verräblet Tandli lang müessen aluege. Und do gwahr i grad, ass s zsäge nie kes Sunneschydli überchunnt. D Tanne, wo näbezue stönde, sacken aifach alles y, wo d Sunne bringt. Nit es Fleemeli dervo löje si ihrem Schweschterli. Fryli, derfür tueje s im oppis anders gee und uufhalse: dais, wo si sälber allwäg nit wai, wils ene d Freud am Läbe nehm — ebe der Schatte, d Feischteri.

S isch wohr, dä Schatte, wo die starche, wältstarche Tannen im gringe, versärpletgringe Tandli uf syni schmalen Achsle lade, muess jämmerlig drücke, süscht weers doch nit so chrumb und so chrank worde.

Es het mi afu tuure, das Tandli — und ohni ass i ha wölle — gwüs wie vorimsälber — syn im myni Händ über s Chris gfahre. Und ganz ungsuecht sy mer do derby gar arigi Sache z Sinn cho.

Underainisch han i a Lüt müesse dänke, wo uf öiser Wält huure wie das Tandli, will si zsäge kai Freud am Läbe verwütsche. Es gitt halt au ander Lüt, wo dostönde wie die grade, schöne, höche Tanne — und wo de Schweschteren oder Brüedere nüt gäben as dais, wo si sälber wai ab- und furtha, ebe dais, wo doch numme drückt: der Chumber, d Sorge, d Lyde, churz, alles, wo d Feischteri bringt.

Iez won i so noosinne, ischs mer aisgurts, i gwahr e Helge. S olt Bäbeli gsehn i, wo ammet uf im Blörhof hinde Magd gsi isch und wo chuum meh het chönne laufe vor Schwechi. Es het aber au dramüesse, das Bäbeli! So wärche vo früe bis nacht, wärche wie lätz — ohni, ass mes gross gachtet hätt. D Blörbüüri het jo nie gnueg übercho, si het all no meh wölle. Derfür het si gar lycht und hurtig mit böse Wörtere zruggzahlt, het sogar mit unverschämmt Adütige nit gspart und isch däm Bäbeli buechstäblich wie der Bös sälber uf d Seel gchnüündlet. Iez wenn d Blörbüüri emänd no oppis Wüeschts vergässe hätt, se het der Blörbuur sälber doch dradänkt. Nit vergäbe hets ghaisse, der Hund und d Chatz haiges besser im Blör hinde weder s Bäbeli . . .

Bym Chilchzimmer z Langebruck

Jä, und won i derno us im Grossholz uusen und wider hai bi, isch mer erscht rächt so Zügs dur e Chopf gschosse — gwüs wien e Huufe Träum. Pasimännermaitli han i gseh, wo für emängs z sorge hai und nit emol es «Dankgerschön» überchöme — im Gegetail, nüt as als Gæk und Gwöi, nüt as dai hämisich Ton, wo vernütelet. Numme, ass si au wüsse, wie gring me se schetzt und wie men uf sen abeluegt. Ummeziemandli, Chnächtli, Fabrikler han i gseh, wo niemer für ärnscht nimmt, wo dur s Läbe gönge — wie öppis, wo gar nit zellt. Und über all Gränzen uus han i gluegt und derby Möntsche gseh, wos glych hai wie dais Tandli im Grossholz und wäge däm eerger drasy weder die merschten arme Tierli. Und juscht bi dene Zyleten und Hüüfe han i ganzi Zyleten und Hüüfe vo dainer Sorte gwahrt, wo wie die höche, grade, schöne, gsunde, starche Tannen i der

Wält stönde — und wo durewägg gachtet wärde, wil si ebe die Höche, die Grade, die Schöne, die Gsunde, die Starche sy.

Immer inn hets afo choche wie lätz. Es isch mer gsi, i haig Hitze. I has und has nit chönne verstoh, ass d Möntschet zsäge nüt anders isch as s Grossholz — ass si hütt, i der Zytt, wo doch hundert «Fortschritt» und tuusig «Erfindige» obenuff sy, und wo me wie no nie sytt allem Afang a vo Bildig, Heebig, Uufschwung, Kultur und Gaischt schwätzt, schrybt und druckt — i säge: ass si sogar hütt no nüt anders isch weder s Grossholz; nüt, as e Ryglete grossi Tanne, wo d Sunn überkömen und nit wyttergäbe, und e Tschüppel Tandli, wo der Schatte müesse ha.

Jä, und zider gspür i allewyl no das: Es sett e Förschter cho, wo s Grossholz anderscht cha mache. Es sett e Förschter cho, wo s Grossholz esoo cha mache, ass allizsäme, wo drinn uufkömen und wachse, allizsäme Sunn chönne ha. Derno geebs kaini Tandli meh wie dais, won i mende.

(Erstdruck)

Traugott Meyer

Sprüch

Margaretha Schwab-Plüss

Glasse träge,
was z trägen isch.
Bündig säge,
was z sägen isch.
Unschiniert froge,
was z frogen isch.
Härhaft woge,
was z wogen isch.
Nit bigähre,
was nit z bigähren isch.
nit wellen erklären,
was nit z erklären isch.

*

Nit dä isch der Rychscht,
wo alles het,
Dä isch der Rychscht,
wo nit alles wett.

*

Me tuet de Junge kei Gfalle,
wemme numme büsbüs mit ne macht:
S Läbe cha ruuch sy mit alle,
wär weiss? velicht über Nacht!
Me mues au nei chönne säge;
s Läbe sait au nit all jo,
und übelzytig ischs z träge
für öpper verwents eso.

*

Öppis rächt verseh
isch e schöni Sach.
D Chreft in Agriff neh
macht stark und nit schwach.

*

Der Stei einschtwyle lo stoh,
wo nit will loh
und drum umme goh —
velicht loht er nohdinoh.